

קג:

עין משפט
גר מצוה

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מסורת הש"ס

(א) לעיל ח. ז. (ב) כס"א:
דברכתא,

הגהות הב"ח

(א) גב' אחימר אחר אבא
נחלק אנה: (ב) רש"י
ד"ה הכ לך וענך וכו'
ולאחר הכ לך נרשא:
(ג) ד"ה מין דלמחמתו
הכ לך וענך: (ד) תוס'
ד"ה אנה וכו' אי הכי מין
במדי מסטריה:

מוסף רש"י

קאי עליותו. משמש
כסעודה סיה (חורין 101).
הב לן וניבירך. מחנ
סם לנרסם המון וסורו
ומלכו ולמחי מונג לשמות
(101). כיון דאמריה הב
לן וניבירך. גליא דנעמיה
למחר סעודתא ואסור
לשמות עד שיכרס למחי,
שלי מנעסרס לכסעודה
ראשונה (101).

קאי עליהו. משמש עליהו: הו (א) וניכריך. ברכת המזון והדר
במזון אסחיו וסחיו הכ ברשא וסחיו: כיון דאמריסו (ב) וניכריך. ברכת
המזון אסחיו דעייכו משפיה וסחור למיפתי עד לאחר ברכת
המזון. אלתא ברכת המזון אסחיו דעתא הוא וזריך לחזור ולבכך:

ואמר רב יקרא. ולא בני לבדו
בזמרת היין חמי יומיה חדא אקדוש
ותחדא כהנבלה ויהי להמי כמי
דקדוש היום וזכרת המזון: כי
משא. רבא אלדבוי כמולא שבת.
ונליק קאי אלף אב גררא חייטניה
הלך רחמי עובדי ועובדי לאשוי
בשבת הוה: קא חמלי נורא כשרא.
ומתליק אבוקה עיר: אל.
ועקב דר אלף למח גרר טולי
האי קא חיכא שרגא: **דרעמיס**
דרעמיס. כלומר מעמא אקד.
יחיו: **על שבת.** מפרש להו לקמיה אדר:

רשב"ם

קאי עליהו. משמש עליהו. והוא עומד עליהם (בראשית יח) מתרגמין והוא משמש: **אסור** לבו **למסי.** אלמא דברת המון אסורי דעתא הוא וזכר לחזור וזכר לאחר דברת המון והם הדיגין. ואפי' דשמי' מהא דברת המון אפסוקי טעומא הוא לא ציי' דברוי על היין לאחריו ממקמי פטנר' דברת המון לפי שזרבת המון פטנר' והשאת לחם וצין שלט שני לה' כ"ש שלש דברות עממן והכלות גדולות נמי מבחז דלא ציי' לזכורי דברת היין לאחריו על דברת המון: **הו** יסבי **טעומא.** דחול: **על כל כסא** ו**כסא.** על כל פסע שהיה שומה בתוך המון: **ואכסא דכסרא.** דברת המון. **אסבירא** ליה כרנא דברך נמי לעיל [ע"א] **קמא** אסבירא דברתא: **ומלך** **אנא.** כוסא שני נמלכתי לשחוט שזכר הו' לי הוסת דעת משחמתי כוס

דאָן וכן כל פעם ופעם ששחית נגלגלתי: **כסלמדי דרב**. כי יהיה
 עובדא דלעיל [סא] דליף רבא מיניה דמיצעי לברורי אכסא דברכתא
 ואכ"פ שכבר בירך ח"ן שנתן המון: ליה **כלכלא כסלמדי דרב**.
 כלומר שכבודא דתלמידי דרב לעיל דברכת המון לאו אסויא דעתא
 דרבא ואשכ"ח דלמרב דא ויבירר שני למשחית. ואשלו הכי ליה הילכתא
 כרב אשי דקמו לכו רבא ומורא בחד שיטתא וירף לחזור ולברך
 על ה"ן של ברכת המון כפס"ג כמנהג שלנו וכיון דלמרב הכ ויבירך
 אסבור למשחית עד לאחר ברכת המון ועוד מדקא מייתי רב אשי
 כסלמדי ממילתיה דרב להקשות על תלמידי דרב להכסיח מדברי רב
 כיון וקא ממילא גמרא ולא היה מכלל דליה הילכתא כרב אשי: **ואמר**
רב יקנא. ולא צעי לברורי ברכת כפס"ג מרי וימיני רב אקדוש וחד
 אהבדלה והוא הדין לתרי כסי דקידוש היום וברכת המון וקשיל לרב
 יקנא כבא דלמרב לכו הכי אמר רב הכ ויבירך אסבור לכו למשחית דא"כ
 קאשיל לרבא דערב: **פסא**. גבי יקנא"ה לא עקר דעמיא משימחא שעדין
 לא שמה וכל דעמיא לשמות. ויצי לרבא גריד כוליה חדא ברכתא אריכתא
 וינייחו שריבו לשון שלל לזכור הוא שכבר פירש טעמו יפה משום
 דלא עקר דעמיא משימחא שעדין לא שמה וכל דעמיא לשמות: כי
מנא רבא לאבדולי. לעיל [סא] קא' אחא דרב יעקב בר אחא קיטלע לבי
 רבא והוא עובדא כשבודא שנתא אוקיימנא לעיל משום הא מילתא
 דהכא דמשמע למואלא שנת אחת דלמרב לברך רבא בנדלה ואבג
 גרסא אחייה להא עובדא דלמרימר ומר ומוטרא אית ליה דרבא ורב
 ואשי אית ליה. וילכא לפרושי אההוא עובדא קמא דרב הונא בר יהודה
 קיטלע לבי רבא אחימי לקמייהו כסא דאבדלתנא וברך מזור ובשמים [סא]
 דלא שייך למימר כי מטא לאבדולי קס שמעיה וכו' והיה כבר אמרנו
 שסיה מנביל ויבירך כרב אבשמים ואמאור ועוד הכי דרב יעקב בר
 אבא אחאי מפסיק בינמיס: **קס שמעיה**. דרבא דלדיקא אבוקא
 בשרגא: **א"ל**. רבי יעקב בר אחא לרבא לאחר שהבדיל למה ליה
 כי צמימי. וזה דקאמר ליה רבא לא גרסי' דהא רבא עצמו הוא דקא
 יא' **הבדלתו כו'**. ולא היה אומר יותר: **על שבע**. מפרשין קמיה [קד:].
 וכה

בדברים הרגילים לנא אחר הסעודה כגון תאנים וענבים אפי' באים בתבואה הסעודה לריכין ברכה לפניהם ולאחריהם אין נראה פירוש זה כנכדממפרש שם ועוד דלא דמי לתאנים וענבים דיון חשיב בה מחמת הסעודה ולא כדכר אחרי כלליו עלמא ואפי' דלמא האם שאלו האת כן וזמא מפני מה אמרו בדברים הבאין מחמת הסעודה בתוך הסעודה אין טעון ברכה לא לפניהם ולא לאחרים מפני שפת פוטרתא אי הכי אין (ו) ונפריה פת פירות ואכן הם הביאו להם יין תוך המזון כל אחד מנכר לעצמו ומשני שאין יין הואיל וקובע ברכה לעצמו האם לא מייירי וקובע ברכה שלפניו אכל לענין ברכה שלאחריה לא אשכחן דחשיב ואין מנהג לבדך אחר היין בתוך הסעודה שאפילו יין דלמא הסעודה נראה שאין לרין לבדך אחריי לבלעול חשוד מחמת הסעודה והא דקדמא בדברים הבאים אחר הסעודה לריכין ברכה לפניהם ולאחריהם היינו מן מין ומיניה אלא אין אנו מסלקין ידינו מפה עד ברכת המזון וכל קריי וכל סעודה ואין שום דבר טעון ברכה אחריי ברכת המזון פטור ובימי החכמים היו מסייעין מן הפה בעקירת שלמן קודם ברכת המזון ואז היו רגילים לשמות יין ולאכול פירות:

בִּינָן דַּאֲמַר הֵב וְנִבְרִיךְ אִיתְּמַר מִינִיָּה דְּמֹר לֹא הוּא עַ

מר ¹⁶אבוקה להבדיל
פתח ואמר 'המבדיל ב'
לחשך בין ישראל לל'
לששת ימי המעשה'
האי והאמר רב יהוש'
בין קודש לחול זו הו'
יהודה הנשיא א"ל
דאמר ר"א אמר רבי
יפחות מג' והמוסיף לא

הוא דעבד לגרמיה שהוליאם אע"פ שלא אכל כית דגן:
ברך אבא כמא וכמא. אחריז לא הוה מברך דברכת המזון פשוט
 והא דשמיזי מקום תריך לברך היינו דוקא לפניז ולא לאחרז
 דמפריז: לעיל: **רב** אש בריא אכמא קמא ורוי לא ברך. אחרז
 דברכת המזון עטוה כוס לא היה מברך וירושלמי וקאמר דאס
 להחיל לעמוד בע"ש מבעוד יום אין תריך בקידוש לברך כפה"ג משמע
 בדלג דבר מזה הענין כוס א"ל לברך כפה"ג היכא דלא הוה הפסק
 ווא"מ אלא אחריז מברכין כוסים שני שחבר הדגה כפה"ג אפילו הפסק
 הבדל עטוה כוס אין תריך לברך דלא הוה הפסק דמזמריה וי"ל
 דהגדה והלילא נמי הוה הפסק ואע"ז דבין ראשון לשני אס רבא לשמות
 וספא מניין דהחיל אשר דאגלו אסור לשמות והוה כמו ברכת המזון
 דהמסקין הכא דלריך לברך ומ"מ משיזי קידוש במקום סעודה דלענין
 דאס חציצה הגדה הפסק ולמאי דפרישית ונראה הגדה הפסק
 תריך לברך אחרי יקיות פסוק פנפוש וגו' דלא לברך אחר על
 דארבע כוסות על הגפן חוץ מכות שני הסמון לפעודה וגם אחר ז'
 כוסות של ירושלין וישאלין נראה דלריך לברך אחר על אחד על הגפן:
ובקמאר ר' יצ"ה. פי' כנוקטנרס דדייק מדלא מזכיר לברך
 מרי וזמני כפה"ג מ"א אקידוש ודא אהבדלא אלמלא לא
 הוה קידוש הפסק והוא הדיון נמי ברכת המזון וקשה דאין יברך
 פפעמים כפה"ג על כוס א' חזר לא מזניז וגראה דדייק מדלא מיקני
 יין לבסוף ש"מ דלא הוה הפסק הוא הדיון נמי ברכת המזון:
ורא ה"א ע"ב. והכי ממקינ דמזכירין אכנסא דברכתא וקשה
 דלאמרינן בכסיוס הדס (מולין דף ע"ו.) דכוס של ברכה אהי
 שמה או מ' והויס אהי נעול והשחא האכילא ז' והויס בשביל ברכת
 נורא פרי הגפן וי"ל דהתם לא נקט ז' משום דכ אשי דלא
 צריך אכנסא דברכתא ועוד פפעמים מברכין ברכת המזון בלא כוס:
 ומר

למר דעביד כולי האי הא איכא שרגא: מדעסיה דנפשיה. מענמו אשר מהדר לרב יעקב בר אבא: ה"ג המכריל בין קודש לחול בין אור לחושך:

י"א א מ"י פ"ד מ"ח
 ב'רמז הנלך ג' סג
 כ'ן ש' שו"ע א"ח
 כ'ט סג' א' ו'נח"ש פ'
 כ"י ד"ס פ' ה':
 י"ב ב' מ"י ש' פ"ד ה'
 כ' ו'נח"ש כ' טו סג
 ג' טו"ש א"ח פ' קד
 כ"ה ו' ו'י' ק' ספ' ה'
 ו' אלפ' ו'נח"ש כ'ן
 ו'רמז פ"ו ד' פ'
 ו'נח"ש פ' ג':
 כ' א' פ"ד מ'נח"ש
 ש'נח א"ח ס' סג
 ג'ן ט' טו"ש א"ח פ'
 ז'נח"ש פ' ה':
 כ"ד א' מ"י ה' ג'
 ו'ן א"ח א' ס'ן
 (לעז):

רבינו חננאל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones